

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Jaroslav Simonides

Několik poznámek o řetězcích

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 22 (1893), No. 2, 147--149

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/122045>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1893

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Několik poznámek o řetězcích.

Napsal

Jaroslav Simonides,
professor v Kroměříži.

V následujících řádcích chci se pokusit o zjednodušení některých důkazů, které v našich učebnicích (zvláště v algebře Machovcově) o řetězcích jsou obvyklými.

1. Je-li zlomek $\frac{a}{b}$ proměnití v řetězec, obdržíme jmenovatele p_1, p_2, \dots, p_n jednotlivých členů postupným dělením dle schematu:

$$\begin{array}{c|c|c} \alpha & b & p_1 \\ z_1 & z_2 & p_2 \\ z_3 & \dots & p_3 \\ \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & z_{n-1} & p_n \end{array}$$

Jsou-li a, b čísla nesoudělná, bude jich největší spol. míra $= 1$, t. j. $z_{n-1} = 1$; píšeme-li $\frac{na}{nb}$ místo zlomku $\frac{a}{b}$ *nezmění se podíly* p_1, \dots, p_n , toliko zbytky z_n stanou se *nkrátě většmi*, obdržíme tedy *týž řetězec*, z čehož patrně, že smíme vždy položití $z_{n-1} = 1$, pak jest

$$\begin{aligned} z_{n-2} &= p_n, \\ z_{n-3} &= p_{n-1} z_{n-2} + z_{n-1} \\ z_{n-4} &= p_{n-2} z_{n-3} + z_{n-2} \\ &\dots \dots \dots \\ b &= p_2 z_1 + z_2 \\ a &= p_1 b + z_1. \end{aligned}$$

Známe-li tedy jmenovatele p_1, \dots, p_n , lze zbytky $z_{n-1}, z_{n-2} \dots$ a čísla b, a rekonstruovati, čímž jest Lejeune Dirichlet-ův způsob proměny řetězce na zlomek obecný dokázán. Při tomto postupu vidí žák zřetelně, že počet, jež provedl při proměně obecného zlomku v řetězec, provádí nyní v převráceném pořádku.

2. *Úplná hodnota R řetězce jest mezi každými dvěma sousedními hodnotami sblíženými.*

Budiž poslední sblížená hodnota sudou $\frac{C_{2n}}{J_{2n}}$, tedy $R = \frac{C_{2n}}{J_{2n}}$,

pak jest
$$\frac{C_{2n-1}}{J_{2n-1}} > \frac{C_{2n}}{J_{2n}}, \quad \frac{C_{2n-2}}{J_{2n-2}} < \frac{C_{2n}}{J_{2n}},$$

tedy

$$\frac{C_{2n-1}}{J_{2n-1}} > R > \frac{C_{2n-2}}{J_{2n-2}}.$$

Každá předcházející lichá sblížená hodnota jest však větší než $\frac{C_{2n-1}}{J_{2n-1}}$, každá předcházející sudá sblížená hodnota pak menší než $\frac{C_{2n-2}}{J_{2n-2}}$, leží tedy R tím více mezi každými předcházejícími sblíženými hodnotami sousedními.

Rovněž tak provedeme důkaz, je-li poslední sblížená hodnota lichou.

$$R - \frac{C_r}{J_r} < \left| \frac{1}{J_r^2} \right|, \quad R - \frac{C_{r+1}}{J_{r+1}} < \left| \frac{1}{J_{r+1}^2} \right|,$$

$$J_{r+1} > J_r,$$

tedy rozdíl mezi skutečnou a sblíženou hodnotou řetězce stává se čím dále tím menší.

3. Aby úplná hodnota řetězce přesněji byla vyjádřena zlomkem $\frac{\alpha}{\beta}$ nežli sblíženou hodnotou $\frac{C_k}{J_k}$, musí býti $\beta > J_k$, $\alpha > C_k$.

Neboť musí

$$\frac{C_{2n+1}}{J_{2n+1}} > \frac{\alpha}{\beta} > \frac{C_{2n}}{J_{2n}},$$

tedy

$$\frac{\alpha J_{2n} - \beta C_{2n}}{\beta J_{2n}} < \frac{1}{J_{2n} J_{2n+1}},$$

$$\frac{\alpha J_{2n} - \beta C_{2n}}{\beta} < \frac{1}{J_{2n+1}};$$

β , α , C_{2n+1} , J_{2n+1} jsou čísla celistvá, tedy

$$\alpha J_{2n} - \beta C_{2n} \leq 1,$$

pročež i

$$\beta > J_{2n+1}.$$

Rovněž platí:

$$\frac{J_{2n}}{C_{2n}} > \frac{\beta}{\alpha} > \frac{J_{2n+1}}{C_{2n+1}}$$

$$\frac{\alpha J_{2n} - \beta C_{2n}}{\alpha C_{2n}} < \frac{J_{2n} C_{2n+1} - C_{2n} J_{2n+1}}{C_{2n} C_{2n+1}}$$

$$\frac{\alpha J_{2n} - \beta C_{2n}}{\alpha} < \frac{1}{C_{2n+1}};$$

čítatel levé strany ≥ 1 ; tedy i $\alpha > C_{2n+1}$; tím více pak

$$\beta > J_{2n}, \alpha > C_{2n}.$$

Jak určíme hmotu těles nebeských a intenzitu síly gravitační na jejich povrchu?

Podává

dr. V. Láška.

Newtonem nezvratně dokázaná všeobecnost síly gravitační, usnadňuje nám poměrně jednoduchým způsobem stanovití hmoty těles nebeských.

Označme 1 hmotu slunce, písmenou μ hmotu měsíce, a je-li hmotu m tělesa nebeského, pak dle známého zákona Keplerova jest v platnosti pro oběžnici rovnice

$$(1) \quad k = \frac{2A^{\frac{3}{2}}\pi}{T\sqrt{1+m}}$$

a podobně pro měsíc

$$(2) \quad k = \frac{2a^{\frac{3}{2}}\pi}{t\sqrt{\mu+m}}.$$

Zde značí k Gaussovu konstantu gravitační; T , t dobu oběhu, A a a velké osy drah obou těles.

Z rovnic uvedených odvodíme snadno vztahy:

$$(3) \quad 1+m = \frac{4A^3\pi^2}{T^2k^2}$$

$$(4) \quad \mu+m = \frac{4a^3\pi^2}{t^2k^2},$$

z kterých dělením plyne:

$$(5) \quad \frac{m+\mu}{1+m} = \frac{t^2A^3}{T^2a^3}.$$